

MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA
IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE SAVEZNE
REPUBLIKE NJEMAČKE O SURADNJI NA SUZBIJANJU
ORGANIZIRANOG I TEŠKOG KRIMINALA S KONAČNIM
PRIJEDLOGOM ZAKONA

Zagreb, lipanj 2009

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
UGOVORA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE
SAVEZNE REPUBLIKE NJEMAČKE O SURADNJI NA SUZBIJANJU
ORGANIZIRANOG I TEŠKOG KRIMINALA**

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Savezne Republike Njemačke o suradnji na suzbijanju organiziranog i teškog kriminala sadržana je u članku 139. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine", broj 41/01 – pročišćeni tekst i 55/01 - ispravak).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

U odnosima Republike Hrvatske i Savezne Republike Njemačke sklopljen je niz dvostranih ugovora kojima je, polazeći od zajedničkih i posebnih interesa, pravno uređen čitav niz područja suradnje od interesa za obje ugovorne stranke.

Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Savezne Republike Njemačke o suradnji na suzbijanju organiziranog i teškog kriminala rezultat je zajedničke želje za promicanjem i produbljivanjem međusobne suradnje u području sprečavanja i suzbijanja kaznenih djela, posebice organiziranog kriminala, terorizma, kriminala u vezi s opojnim sredstvima i prekursorima te nezakonite trgovine oružjem i krijumčarenja ljudi preko granice.

U odnosima Republike Hrvatske sa Saveznom Republikom Njemačkom ovaj Ugovor predstavlja element daljnjeg unaprjeđenja i produbljivanja međusobne suradnje dviju država i doprinosi nastavku učvršćivanja i razvijanja prijateljskih odnosa Republike Hrvatske i Savezne Republike Njemačke.

S obzirom na velik značaj međunarodne suradnje u suzbijanju organiziranog i teškog kriminaliteta u interesu je Republike Hrvatske promicanje i produbljivanje suradnje sa Saveznom Republikom Njemačkom u području suradnje u borbi protiv organiziranog i teškog kriminala. Cilj međusobne suradnje je pružanje međusobne pomoći te pospješivanje djelotvornosti i usklađivanje djelovanja u borbi protiv međunarodnog kriminala, zbog čega postoji potreba da se djelovanja na ovom području reguliraju dvostranim ugovorom.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim se Zakonom potvrđuje Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Savezne Republike Njemačke o suradnji na suzbijanju organiziranog i teškog kriminala kako bi njegove odredbe u smislu članka 140. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine", broj 41/01 – pročišćeni tekst i 55/2001 - ispravak) postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Ugovorom između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Savezne Republike Njemačke o suradnji na suzbijanju organiziranog i teškog kriminala uspostavlja se potrebni pravni okvir međusobne suradnje dviju država u području suradnje na suzbijanju organiziranog i teškog kriminala te se pravno uređuju osnovna pitanja vezana uz prevenciju, suzbijanje i otkrivanje kaznenih djela organiziranog i teškog kriminala, te pitanja koja se odnose na načine suradnje i dostavu i uporabu osobnih podataka.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskoga sabora ("Narodne novine", broj 71/00, 129/00, 117/01, 06/02 – pročišćeni tekst te broj 41/02, 91/03, 58/04, 39/08 i 86/08) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima.

Naime, polazeći od zajedničke želje za produblivanjem odnosa i suradnje između Republike Hrvatske i Savezne Republike Njemačke u području na suzbijanju organiziranog i teškog kriminala, cijeni se da postoji interes da se i u Republici Hrvatskoj što skorije okončaju unutarnji pravni postupci kako bi Ugovor u odnosima Republike Hrvatske i Savezne Republike Njemačke formalno-pravno stupio na snagu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu, ne mogu vršiti izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se da se ovaj prijedlog Zakona raspravi i prihvati po hitnom postupku, objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

**VI. KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
UGOVORA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE
SAVEZNE REPUBLIKE NJEMAČKE O SURADNJI NA SUZBIJANJU
ORGANIZIRANOG I TEŠKOG KRIMINALA**

Na temelju članka 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora ("Narodne novine", broj 28/96.), a polazeći od članka 139. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine, broj 41/01. - pročišćeni tekst i 55/2001 - ispravak), predlaže se pokretanje postupka za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Savezne Republike Njemačke o suradnji na suzbijanju organiziranog i teškog kriminala.

Nacrt konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Savezne Republike Njemačke o suradnji na suzbijanju organiziranog i teškog kriminala glasi:

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE SAVEZNE REPUBLIKE
NJEMAČKE O SURADNJI NA SUZBIJANJU ORGANIZIRANOG I TEŠKOG
KRIMINALA**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Savezne Republike Njemačke o suradnji na suzbijanju organiziranog i teškog kriminala, potpisan u Berlinu, dana 10. ožujka 2009. godine, u izvorniku na hrvatskom i njemačkom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku glasi:

Ugovor

između

Vlade Republike Hrvatske

i

Vlade Savezne Republike Njemačke

o suradnji na suzbijanju organiziranog i teškog kriminala

Vlada Republike Hrvatske

i

Vlada Savezne Republike Njemačke

u daljnjem tekstu: ugovorne stranke

u nastojanju da nastave učvršćivanje i razvijanje prijateljskih odnosa između Republike Hrvatske i Savezne Republike Njemačke,

uvjerenе da je suradnja od bitnog značenja za djelotvorno sprečavanje i suzbijanje kaznenih djela, posebice organiziranog kriminala, terorizma, kriminala u vezi s opojnim sredstvima i prekursorima, nezakonite trgovine oružjem te krijumčarenja ljudi preko državne granice,

vođene namjerom da građane svojih država te druge osobe na svom državnom području djelotvorno zaštite od kriminalnih radnji,

svjesne velikog značenja međunarodne suradnje u suzbijanju organiziranog i teškog kriminaliteta te u želji da si međusobno pruže što veću pomoć i uspješne djelotvornost suradnje na tom području,

s obzirom na ciljeve i načela međunarodnih ugovora koje su ratificirale obje države te s obzirom na rezolucije Ujedinjenih naroda i njihovih specijaliziranih ustanova na području suzbijanja kriminala,

u nakani da doprinesu razvoju obostranih odnosa,

sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1.

U prevenciji i suzbijanju organiziranog kriminala, terorizma i drugih kaznenih djela iz članka 3. ovog Ugovora ugovorne će stranke surađivati u skladu sa svojim domaćim pravom te odredbama članka 5. ovog Ugovora. U tu svrhu ugovorne će stranke:

1. razmjenjivati stručnjake radi međusobnog informiranja o vrstama i metodama prevencije i suzbijanja kriminala te stručnjake za posebne oblike suzbijanja kriminaliteta i za kriminalističke tehnike;
2. u skladu s domaćim pravom i odredbom članka 5. ovog Ugovora priopćavati jedna drugoj informacije i osobne podatke sudionika u kaznenim djelima, a posebno o kriminalnim osobama koje djeluju i donose odluke iz pozadine, o strukturama skupina počinitelja i kriminalnih organizacija, o njihovim međusobnim vezama, o tipičnom ponašanju počinitelja i skupina, o činjeničnom stanju, posebice o vremenu, mjestu i načinu počinjenja kaznenog djela, o sredstvima počinjenja kaznenog djela, o posebnostima te o prekršenim kaznenim odredbama i poduzetim mjerama, ako je to potrebno za suzbijanje kaznenih djela ili otklanjanje opasnosti u pojedinačnim slučajevima koji bitno ugrožavaju javni red i mir;
3. na zahtjev provesti mjere u skladu s pravnim propisima ugovorne stranke kojoj je zahtjev upućen, pri čemu u okviru svog domaćeg prava i u skladu s odredbom članka 5. ovog Ugovora mogu dopustiti prisutnost predstavnika nadležnog tijela druge ugovorne stranke prilikom provođenja operativnih mjera;
4. usklađivanjem policijskih mjera surađivati prilikom provedbe izvida kaznenih djela i pritom u skladu s odredbama svog domaćeg prava te odredbom članka 5. ovog Ugovora međusobno si pružati kadrovsku, materijalnu i organizacijsku pomoć;
5. razmjenjivati iskustva i informacije posebice o uvriježenim metodama međunarodnog kriminaliteta, a nadasve o posebnim, novim oblicima počinjenja kaznenih djela;
6. izmjenjivati rezultate kriminalističkih i kriminoloških istraživanja;
7. surađivati na području kriminalističkog vještačenja;
8. međusobno si staviti na raspolaganje uzorke predmeta stečenih počinjenjem kaznenih djela ili upotrijebljenih za počinjenje kaznenih djela ili predmeta koji se zlorabe;
9. prema mogućnostima slati stručnjake radi stručnog usavršavanja i razmjene iskustava;
10. surađivati na području stručnog obrazovanja i usavršavanja;

11. prema potrebi i u okviru konkretnih izvida kaznenih djela u skladu sa svojim domaćim pravnim propisima i odredbom članka 5. ovog Ugovora održavati radne sastanke radi pripreme i provedbe zajedničkih mjera.

Članak 2.

- (1) Sukladno ovom Ugovoru i svom domaćem pravu tijela jedne ugovorne stranke koja su prema članku 6. ovog Ugovora za to nadležna na pisani zahtjev dostavljaju informacije nadležnim tijelima druge ugovorne stranke. U hitnim se slučajevima zahtjev može podnijeti i usmeno, ali se to bez odgode mora potvrditi i pisanim putem.
- (2) Zahtjev u skladu sa stavkom 1. ovog članka podnosi se na hrvatskom, njemačkom ili nekom drugom jeziku koji su obje ugovorne stranke sporazumno odabrale te sadrži:
 1. podatke o svrsi zahtjeva,
 2. informacije potrebne za ispunjavanje zahtjeva,
 3. objašnjenje o tomu koji se podaci trebaju dostaviti i
 4. rokove za ispunjavanje zahtjeva, kad je to potrebno.
- (3) Nadležna će tijela jedne ugovorne stranke nadležnim tijelima druge ugovorne stranke u skladu sa svojim domaćim pravom priopćiti informacije i bez prethodnog zahtjeva, kad su te informacije za drugu ugovornu stranku od značenja za suzbijanje i otkrivanje kaznenih djela organiziranog i teškog kriminala.

Članak 3.

- (1) U suzbijanju i otkrivanju kaznenih djela organiziranog i teškog kriminala ugovorne će stranke međusobno surađivati preko svojih nadležnih tijela i u skladu sa svojim domaćim pravom.
- (2) Ta suradnja posebice obuhvaća sljedeća područja:
 1. kaznena djela protiv života i tijela te zdravlja i slobode ljudi;
 2. terorizam i financiranje terorizma;
 3. nedopuštenu sadnju, proizvodnju, dobivanje, preradu, skladištenje, uvoz, izvoz ili prijevoz opojnih sredstava te trgovinu opojnim sredstvima, psihotropnim tvarima i prekursorima;

4. svodništvo i trgovanje ljudima;
5. krijumčarenje osoba preko državne granice te nezakonite migracije;
6. nedopuštenu proizvodnju, nedopuštenu trgovinu i krijumčarenje oružja, streljiva i eksplozivnih tvari te radioaktivnog materijala;
7. nedopuštenu trgovinu robama i tehnologijama s mogućom dvojnomo namjenom;
8. nedopuštenu trgovinu kulturnim dobrima;
9. ucjenu;
10. proizvodnju i distribuciju krivotvorenog novca, krivotvorenje negotovinskih platežnih sredstava ili vrijednosnih papira te upotrebu krivotvorenih negotovinskih platežnih sredstava ili vrijednosnih papira;
11. potpuno krivotvorenje ili prepravljanje javnih dokumenata i isprava;
12. krivotvorenje putnih isprava;
13. imovinski kriminalitet;
14. međunarodno krijumčarenje vozila;
15. prijevaru;
16. utaju poreza i carinskih pristojbi;
17. prijevaru sa subvencijama;
18. korupciju;
19. varanje u igri i nedozvoljeno igranje igara na sreću;
20. pranje novca;
21. kaznena djela protiv okoliša;
22. kompjuterski kriminalitet;
23. kaznena djela protiv intelektualnog vlasništva.

Članak 4.

U cilju suzbijanja nedopuštene sadnje, nedopuštene proizvodnje, dobivanja, prerade, skladištenja, uvoza, izvoza, prijevoza te trgovine opojnim sredstvima, psihotropnim tvarima i prekursorima ugovorne će stranke u skladu sa svojim domaćim pravom te sukladno odredbi članka 5. ovog Ugovora posebice:

1. jedna drugoj priopćavati osobne podatke i druge podatke o metodama rada osoba koje sudjeluju u proizvodnji opojnih droga i trgovini njima, podatke o skrovištima, prijevoznim sredstvima, načinima rada, mjestima s kojih opojne tvari potječu, mjestima na koja se opojne tvari šalju te posebne pojedinosti o nekom slučaju, ako je to potrebno za suzbijanje kaznenih djela ili za otklanjanje opasnosti u pojedinačnim slučajevima koji bitno ugrožavaju javni red i mir;
2. na zahtjev provesti odgovarajuće mjere, uključujući i upotrebu metoda kontrolirane isporuke i drugih posebnih izvidnih mjera te drugoj strani priopćiti dobivena svrsishodna saznanja;
3. priopćiti si informacije o uobičajenim metodama prekograničnog nedopuštenog prometa opojnim drogama;
4. razmjenjivati rezultate kriminalističkih i kriminoloških istraživanja o trgovini opojnim drogama i njihovoj zlouporabi;
5. međusobno si dostavljati informacije o novim opojnim tvarima i drugim opasnim tvarima koje se zlorabe, a biljnog su ili sintetskog podrijetla;
6. razmjenjivati podatke o nadzoru dopuštenog prometa opojnim sredstvima, psihotropnim tvarima i prekursorima, koji su potrebni za nedopuštenu proizvodnju opojnih tvari i to u vezi s njihovom mogućom djelomičnom upotrebom u nedopuštene svrhe;
7. provesti zajedničke mjere koje sprečavaju da se te tvari djelomično rabe izvan dopuštenog prometa, pri čemu te mjere nadilaze obveze ugovornih stranaka određene sporazumima o opojnim tvarima;
8. provesti zajedničke mjere u cilju suzbijanja nedopuštene proizvodnje sintetskih droga;
9. surađivati na području zaštite svjedoka.

Članak 5.

Ovim Ugovorom ne mijenjaju se odredbe domaćeg prava o pružanju pravne pomoći u kaznenim stvarima, odredbe o izručenju, odredbe o pružanju administrativne i pravne pomoći u poreznim stvarima, a ni druga prava ni obveze koje proizlaze iz dvostranih ili mnogostranih ugovora.

Članak 6.

(1) Radi provedbe ovog Ugovora suradnja između ugovornih stranaka odvijat će se izravno putem dolje navedenih nadležnih tijela i stručnjaka koje će ta tijela imenovati.

1. Nadležna su tijela na strani Vlade Republike Hrvatske:

- a) Ministarstvo unutarnjih poslova,
- b) Ministarstvo pravosuđa,
- c) Ministarstvo financija,
- d) Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi,

2. a na strani Vlade Savezne Republike Njemačke:

- a) Savezno ministarstvo unutarnjih poslova,
- b) Savezno ministarstvo pravosuđa,
- c) Savezno ministarstvo financija,
- d) Savezni ured kriminalističke policije,
- e) Uprava savezne policije,
- f) Carinsko-kriminalistički ured.

(2) Ugovorne stranke će se diplomatskim putem izvijestiti o promjenama u nadležnosti i nazivima tijela koja provode ovaj Ugovor.

Članak 7.

Ugovorne stranke će u posebnom Protokolu za provedbu ovog Ugovora utvrditi pojedinosti i postupke suradnje dogovorene u člancima 1. do 4. ovog Ugovora.

Članak 8.

Prema odredbama ovog Ugovora te u skladu sa svojim domaćim pravima ugovorne će stranke dostavljati i upotrebljavati osobne podatke, u daljnjem tekstu "podatci", putem tijela ugovornih stranaka navedenih u članku 6. ovog Ugovora sukladno sljedećim odredbama:

1. Tijelo ugovorne stranke koje prima podatke na zahtjev će obavijestiti tijelo ugovorne stranke koje podatke šalje o tomu kako su upotrijebljeni dostavljeni podaci te koji su rezultati time postignuti.

2. Primateelj podataka smije upotrijebiti iste samo u svrhu određenu ovim Ugovorom te pod uvjetima koje odredi tijelo koje podatke šalje. Upotreba tih podataka dopuštena je u cilju prevencije i gonjenja teških kaznenih djela te u svrhu otklanjanja opasnosti u pojedinačnim slučajevima koji bitno ugrožavaju javni red i mir.
3. Tijelo koje dostavlja podatke obvezno je paziti na točnost podatka koji se moraju dostaviti te na to jesu li ti podaci potrebni i zadovoljavaju li načelo razmjernosti s obzirom na cilj koji se njihovim dostavljanjem želi postići. Pri tome se moraju poštivati zabrane koje domaće pravo predviđa za dostavljanje podataka. Podaci se ne dostavljaju kad tijelo koje bi podatke trebalo dostaviti ima razloga pretpostaviti da će to biti suprotno njegovom domaćem pravu ili štetiti bitnim interesima osobe čiji se podaci dostavljaju. Ako su dostavljeni netočni podaci ili podaci koji se nisu smjeli dostaviti, o tomu se bez odgode mora obavijestiti primatelj podataka koji je obvezan podatke bez odgode ispraviti ili izbrisati.
4. Osobi se na zahtjev moraju dati obavijesti o podacima koji o njoj postoje te o svrsi u koju će se koristiti. Pravo osobe na dobivanje takve obavijesti utvrđuje se prema domaćem pravu ugovorne stranke na čijem se državnom području ta obavijest traži. Davanje takve obavijesti može se uskratiti kada su interesi države da tu obavijest ne daje jači od interesa podnositelja zahtjeva.
5. Ako je nekoj osobi prilikom dostavljanja podataka u okviru ovoga Ugovora protupravno nanesena šteta, tada je tijelo koje podatke prima dužno u skladu s odredbama svog domaćeg prava tu štetu nadoknaditi. Tijelo koje podatke prima ne može se u odnosu na oštećenu osobu pozvati na to da je štetu prouzročilo tijelo koje podatke dostavlja. Ako tijelo koje podatke prima nadoknadi štetu koja je nastala krivim dostavljanjem podataka, tijelo koje podatke dostavlja nadoknadi će puni iznos naknade.
6. Tijelo koje podatke dostavlja upozorava prilikom njihova dostavljanja na predviđene rokove pohranjivanja podataka koji su u skladu s njegovim domaćim pravom i nakon isteka kojih se podaci moraju brisati. Neovisno o tim rokovima dostavljeni se podaci moraju brisati čim prestanu biti potrebni za svrhu u koju su dostavljeni.
7. Tijelo koje podatke dostavlja i tijelo koje podatke prima pobrinut će se da se dostavljanje i zaprimanje podataka evidentira.
8. Tijelo koje podatke dostavlja i tijelo koje podatke prima obvezna su dostavljene podatke zaštititi od neovlaštenog pristupa, neovlaštene promjene i neovlaštenog objavljivanja.

Članak 9.

- (1) Ugovorna stranka može po potrebi uputiti časnika za vezu policijskim tijelima druge ugovorne stranke uz njezinu suglasnost.

- (2) Časnici za vezu poduzimaju radnje savjetovanja i pružanja pomoći bez prava na samostalno obnašanje suverenih ovlasti. Oni pružaju informacije i obavljaju zadatke u okviru uputa ugovorne stranke šiljateljice, a pri tome poštuju domaće pravo ugovorne stranke primateljice.

Članak 10.

Ugovorne će stranke po potrebi i prema dogovoru održati konzultacije radi djelotvornije suradnje u skladu s člancima 1. do 4. ovog Ugovora.

Članak 11.

Ovaj Ugovor ne sprečava ugovorne stranke da uvode i pospješuju druge, za obje strane prihvatljive, oblike i metode suradnje u prevenciji i suzbijanju organiziranog i teškog kriminaliteta.

Članak 12.

- (1) Ako jedna ugovorna stranka smatra da bi ispunjavanje zahtjeva, provedba mjere suradnje ili pružanje pomoći moglo štetiti njezinom suverenitetu, ugroziti njezinu unutarnju sigurnost ili njezine druge bitne interese ili bi se moglo protiviti načelima njezinog pravnog poretka odnosno njezinim međunarodnim obvezama, tada u cijelosti ili djelomice može odbiti ispunjavanje zahtjeva, pružanje pomoći odnosno suradnje ili ih uvjetovati određenim uvjetima ili obvezama.
- (2) Sukladno stavku 1. ovog članka pružanje pomoći može se uskratiti i onda kad radnja zbog koje je podnesen zahtjev prema domaćem pravu zamoljene ugovorne stranke nije kažnjivo djelo.

Članak 13.

Ovaj Ugovor stupa na snagu na dan kada su se ugovorne stranke pisano, diplomatskim putem, izvijestile da su ispunjeni svi uvjeti za stupanje na snagu ovog Ugovora predviđeni njihovim domaćim zakonodavstvima, pri čemu je mjerodavan dan zaprimanja posljednje obavijesti.

Članak 14.

Ovaj se Ugovor sklapa na neodređeno vrijeme. Ugovorne stranke mogu otkazati ovaj Ugovor pisanom obaviješću diplomatskim putem. Ugovor prestaje tri mjeseca od dana kada je druga ugovorna stranka zaprimila obavijest o otkazu.

Članak 15.

Neposredno nakon stupanja ovog Ugovora na snagu Vlada Savezne Republike Njemačke pokrenut će njegovu registraciju pri Tajništvu Ujedinjenih naroda u skladu s člankom 102. Povelje Ujedinjenih naroda.

Sastavljeno u Berlinu, dana 10. ožujka 2009. u dva izvornika, svaki na hrvatskom i njemačkom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna.

Za Vladu Republike Hrvatske

Tomislav Karamarko
ministar unutarnjih poslova

Za Vladu Savezne Republike Njemačke

Wolfgang Schäuble
savezni ministar unutarnjih poslova

Reinhard Silberberg
državni tajnik u Ministarstvu vanjskih poslova

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za unutarnje poslove.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi, te će se podaci o njegovu stupanju na snagu objaviti naknadno, sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Narodnim novinama".

Klasa:

Zagreb,

Predsjednik
Hrvatskoga sabora

Luka Bebić, v.r

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Savezne Republike Njemačke o suradnji na suzbijanju organiziranog i teškog kriminala utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje predmetni Ugovor, sukladno članku 139. st. 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine", broj 41/01 - pročišćeni tekst i 55/2001 - ispravak) i članku 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora ("Narodne novine", broj 28/96.), temeljem kojih odredaba Hrvatski sabor potvrđuje međunarodne ugovore vojne i političke naravi, a riječ je o ugovoru čije je izvršenje od bitnog utjecaja za sigurnost Republike Hrvatske.

U članku 2. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Savezne Republike Njemačke o suradnji na suzbijanju organiziranog i teškog kriminala sadržan je tekst Ugovora u izvorniku na hrvatskom jeziku.

U članku 3. Konačnog prijedloga Zakona utvrđuje se središnje tijelo državne uprave u čijem je djelokrugu provedba Zakona.

Člankom 4. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju predmetnog Ugovora utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Savezne Republike Njemačke o suradnji na suzbijanju organiziranog i teškog kriminala predmetni Ugovor nije na snazi te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti naknadno u skladu s člankom 30. stavkom 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju predmetnog Ugovora propisano je da Zakon o potvrđivanju stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Narodnim novinama".